

روز شمارِ حوادث در مکزیک

بهرام قدیمی

۱ ژانویه ۱۹۹۹ با اشغال شهرهای مهم چیپاز، از جمله: اوکوسینگو، سن کریستوبال د لاس کازاس، "آلتامیرانو" و "لاس مارگاریتاس"، ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی، EZLN موجودیت خود را با اطلاعیه معروف به Ya basta! (دیگر بس است!) اعلام می کند. زاپاتیست ها در اولین اطلاعیه خود خواستار «آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی» می شوند.

در این روز همچنین مکزیک در کنار ایالات متحده آمریکا و کانادا، رسماً وارد بازار مشترک آمریکای شمالی، نفتا می شود.

۲ تا ۱۱ ژانویه ارتش مکزیک جنگ علیه EZLN را آغاز می کند. در کنار درگیری های نظامی شدید، بخصوص در "اوکوسینگو" و "لاس مارگاریتاس"، تعدادی غیر نظامی نیز توسط نیروهای دولتی اعدام می شوند. نیروی هوایی به بمباران مناطق روستائی دست می زند. EZLN عقب نشینی می کند. از تاریخ دوم ژانویه زاپاتیست ها، فرماندار سابق چیپاز و زمیندار بزرگ، "آبسالون کاسته یانو" را اسیر گرفته اند.

در همین مدت کوتاه در سطح ملی و بین المللی، علیه دولت مکزیک و جنگ طلبی آن، اعتراضات شکل می گیرند. وزیر اسبق امور خارجه، "کاماچو سولیس"، بعنوان نماینده

دولت برای مذاکرات صلح با EZLN معرفی می شود.

۱۲ ژانویه رئیس جمهور مکزیک دستور آتش بس یکجانبه را برای ارتش صادر می کند. در شهر مکزیک ، چند راه پیمائی وسیع به نفع صلح انجام می شود.

۱۹ ژانویه دولت دو منطقه را بعنوان نواحی غیر نظامی تحت کنترل صلیب سرخ بین المللی قرار می دهد .

۱۰ فوریه بیش از صد تشکل دهقانی و ایندیخنائی، ابتدا تحت نفوذ دولت، به اعتلافی بنام CEOIC دست می زنند تا برای حفظ اراضی مشاء و ماده ۲۷ قانون اساسی مکزیک مبارزه کنند (طبق این ماده روستاها مالک اراضی مشاء، و خود این اراضی غیر قابل فروش بودند. بر اساس برخی مفاد قرارداد نفتا این اراضی خصوصی و خرید و فروش آنها مجاز اعلام شده اند). در هفته ها و ماه های آتی این اعتلاف به یک جنبش بی نظیر اشغال املاک تبدیل می شود. بطوری که تا ۱۴ آوریل و امضاء قرارداد با دولت محلی چیپاز، آنها ۴۰۰ پارچه از این اراضی را در اشغال خود دارند.

۱۶ فوریه در روستای ”گوادالوپه ته په یاک“، EZLN در حضور نماینده دولت، ”کاماچو سولیس“ و اسقف اعظم ”سن کریستوبال د لاس کازاس“ و میانجی مذاکرات، ”ساموئل روئیز“، ”آبسالون کاسته یانو“ را تحویل

صلیب سرخ بین المللی می دهد.

۲۱ فوریه در کلیسای جامع سن کریستوبال د لاس کازاس گفتگو های صلح، بین ”کاماچو سولیس“، نماینده دولت از طرفی و از طرف دیگر EZLN، با میانجی گری ”ساموئل روئیز“ آغاز شد. این مذاکرات تا دوم مارس به درازا کشید. زاپاتیست ها به اشکال مختلف، از جمله با همه پرسى، توده ها را در روند این مذاکرات دخالت دادند.

۲۲ مارس کاندیدای ریاست جمهوری حزب حاکم، ”حزب انقلاب اداری شده“، PRI، ”لوئیز دونالدو کوسیو“، در شهر مرزی شمال مکزیک، ”نیخوانا“، به قتل می رسد. از طرف رئیس جمهور وقت ”کارلوس سالیناس د گورتاری“ (او در حال حاضر بخاطر عضویت در باندهای قاچاق مواد مخدر، پول شوئی و سوء استفاده های چند میلیون دلاری از اموال دولتی، از جمله از طرف پلیس سوئیس تحت تعقیب است)، ”ارنستوزدیو“ بعنوان کاندیدای ریاست جمهوری از طرف PRI معرفی می شود.

ارتش مکزیک به فعالیت های خود در چیاپاز افزوده، حلقه محاصره را بر علیه آبادی های زاپاتیستی در جنگل لاکندونا، هر چه تنگ تر می کند.

۱۰ ژوئن EZLN نتایج همه پرسى در مورد اولین گفتگویش با دولت در سن کریستوبال، را منتشر می کند. ساکنین

چیاپاز با اکثریت ۹۸٪، پیشنهادات دولت را رد می کنند. در ”دومین بیانیه از جنگل لاکندونا“، EZLN تشکیل ”میثاق دمکراتیک ملی“ (CND) را در منطقه خود فرا می خواند

”کاروان کاروان ها“ (همبستگی از طرف سازمان ها و گروه های غیر دولتی) حلقه محاصره را شکسته، آذوغه و دیگر نیازمندیها را وارد آبادیهائی می کند که ارتباطشان با خارج از آن مناطق توسط نظامیان قطع شده است.

۶ - ۹ اوت در نزدیکی روستای ”گوادالوپه ته په یاک“، متعلق به یکی از مناطق خود مختار معروف به ”اگواس کالینتس“، در آملی تأتری که زاپاتیست ها آنرا ”کشتی نوح“ نامیدند، شش هزار نفر در اولین نشست ”میثاق دمکراتیک ملی“، اجتماع می کنند.

۲۱ اوت ”ارنستوزدیبو“، کاندیدای حزب انقلاب اداری شد PRI، برنده انتخابات ریاست جمهوری می شود. در انتخابات فرمانداری ایالت چیاپاز، با وجود آن که در موارد بسیاری، تقلب PRI در انتخابات علنی شد، ”ادواردو رینکون روبله دو“، کاندید این حزب، بعنوان فرماندار معرفی می شود. پس از این که توسط ناظرین جامعه مدنی، تقلب در انتخابات اثبات شد، EZLN و سازمان های توده ای خواهان انتخابات مجدد در چیاپاز می شوند.

۱۰ اکتبر EZLN مذاکرات صلح را ترک کرده، راه های ورودی به مناطق تحت کنترل خود را بعنوان مناطق مین گذاری شده معرفی می کند و نیروی ضد هوایی تشکیل می دهد.

۱۲ اکتبر پانصد و دو سال پس از آغاز کلونیالیسم، از طرف سازمان

های توده ای، تشکلات کارگران کشاورزی و سازمان های غیر دولتی، تظاهرات و آکسیون های وسیعی در چیپاز آغاز شدند.

بسیاری از شهرها و روستاهای چیپاز خود مختاری اعلام کرده، ”فرماندار شورشی“ تعیین می کنند. محلی برای سازمان دادن اعتراضات و حکومت آترناتیو بنام ”آمادو آوندانیو“، در سن کریستوبال د لاس کازاس آغاز به کار می کند.

۳ نوامبر تا روز پنجم نوامبر با بیش از ۱۵۰۰ شرکت کننده، در سن کریستوبال د لاس کازاس، دومین نشست ”میثاق دمکراتیک ملی“ برگزار می شود. طی یک جلسه مطبوعاتی، زاپاتیست ها آتش بس را پایان یافته اعلام می کنند.

۱ دسامبر ”ارنستوز دییو“ کار خود را بعنوان رئیس جمهور مکزیک آغاز می کند. چند روز پس از آن، با اعتلای بحران اقتصادی-ارزی معروف به ”اثر تکیلا“، مکزیک وارد دوران بحرانی بسیار سختی می شود. جلوی سقوط

ویرانگرانه اقتصاد را کشورهای شریک در نقتا و صندوق بین المللی پول، با کمک های وسیع مالی می گیرند. ارزش پزو، بیش از ۵۰٪ پائین می آید.

۱۹ دسامبر زاپاتیست ها ۳۸ شهرداری و بخشداری را به اشغال خود در می آورند. روز قبل از آن بیش از هزار زاپاتیست حلقه محاصره ارتش را بدون آن که کسی متوجه شود، ترک کرده اند. با این عمل، زاپاتیست ها توان و پایگاه توده ای خود در منطقه را به نمایش می گذارند. بعنوان عکس العمل، دولت مکزیک چند هزار سرباز دیگر را با هلی کوپتر و از طریق راه زمینی، به روستاهای ”سن کیتین“ و ”مونت لیبانو“ که در مرکز مناطق زاپاتیستی هستند، گسیل می دارد.

۱ ژانویه ۱۹۹۵ در مراسم اولین سالگرد قیام، EZLN در ”سومین بیانیه از جنگ لاکندونا“، یک جبهه آزادیبخش غیر نظامی (MLN) را فرا می خواند.

۳ فوریه در ”کرتارو“ با شرکت بیش از چهار هزار نفر، سومین همایش ”میثاق دمکراتیک ملی“، بر پا می شود. در این همایش، با ”طرح کرتارو“ تصمیم گرفته می شود که با بسیج توده ای برای دمکراتیزه کردن مکزیک، اولین گام در راه ایجاد جنبش آزادیبخش ملی برداشته شود.

۹ فوریه به بهانه این که مارکوس، سخنگوی EZLN شناسائی

شده است، "ارنستوزدییو" حکم جلب وی و بقیه رهبران EZLN را در یک برنامه تلویزیونی صادر کرده، در پی آن حمله وسیعی از طرف ارتش مکزیک به منظور به اجرا در آوردن حکم صورت می گیرد. تیر دولت در این حمله، در مورد دستگیری افراد نامدار EZLN به سنگ می خورد.

نیروهای ارتش و پلیس یکی پس از دیگری روستاها را در "جنگل لاکندونا" به اشغال خود در می آورند. زاپاتیست ها به عمق جنگل عقب نشینی می کنند. اما نیروهای دولتی بطور گسترده ای دست به جلب افراد می زنند (نام "خاویر الوریگای" روزنامه نگار، که در حال حاضر دبیر اول جبهه زاپاتیستی آزادیبخش ملی است، نیز جزو دستگیر شدگان به چشم می خورد). این حمله راهپیمائی های اعتراضی گسترده ای را در سراسر مکزیک موجب شد.

۹ آوریل مذاکرات بین دولت و EZLN مجدداً آغاز می شوند.

۵ ژوئن با یک پیشنهاد استثنائی، EZLN حمله تبلیغی جدیدی را آغاز می کند. طی یک نامه سرگشاده خطاب به "جامعه مدنی"، زاپاتیست ها نه تنها از اهالی چیاپاز و مکزیک، بلکه مردم سراسر جهان در مورد آینده شکل خود، نظرخواهی می کنند.

۲۸ ژوئن در حمله نیروهای دولتی به اتوبوسی در "اگواس

بلانکاس“ (در ایالت گِریرو)، که فعالین ”سازمان دهقانان کوهستان های جنوب“ (OCSS فقیرترین دهقانان را در گِریرو سازمان می دهد) را برای تظاهراتی می برد، ۱۷ نفر به قتل رسیده و ۲۴ نفر زخمی می شوند.

۲۷ اوت

بیش از یک میلیون نفر از سراسر جهان در همه پرسى زاپاتیستها شرکت می کنند. اکثریت شرکت کنندگان در همه پرسى (اگر چه اکثریت ضعیف)، خواهان آنند که EZLN یک جنبش مستقل سیاسی باشد.

۵-۱۱ سپتامبر تا روز یازدهم در شهر ”سن آندرس“ گفتگوهای جدیدی بین نمایندگان دولت و EZLN انجام می گیرد. طی این نشست، شش نکته برای ادامه مذاکرات مورد توافق قرار می گیرند: حقوق و فرهنگ ایندیخناها، دموکراسی، عدالت، زنان، رشد و تمول.

۱۵ اکتبر

انتخابات ایالتی در چیاپاز. EZLN این انتخابات را که در آن حزب حاکم PRI اکثریت را بدست آورد، تحریم کرده، به همین دلیل از طرف ”حزب انقلاب دموکراتیک“، PRD مورد انتقاد قرار می گیرد.

۱۹-۲۲ اکتبر

در شهرهای ”سن آندرس“ و ”سن کریستوبال د لاس کازاس“، دولت و EZLN به مذاکره می پردازند. این مذاکرات در روزهای ۱۲ تا ۱۹ ماه نوامبر نیز دنبال می شوند.

۱ ژانویه ۱۹۹۶ در "چهارمین بیانیه از جنگ لاکندونا"، EZLN،
 "جبهه زاپاتیستی آزادیبخش ملی" را بعنوان بدیلی در
 مقابل احزاب سیاسی موجود پیشنهاد می دهد.

۸ مارس بیش از ۳۰ هزار زن در کوهستان های چیپاز دست به
 تظاهرات می زنند. این در حالی است که در شهر "سن
 آندرس"، بین نمایندگان دولت و زاپاتیستها، مذاکرات
 حول موضوع "دمکراسی و عدالت"، در جریان است.

۲ مه دادگاه روزنامه نگاران "خاویل لورینگ
 بریدک" و "سیاستیان انتزین گومز" را بعنوان خرابکار به
 حبس محکوم می کند (ال اوکوسینگو وریگا به ۱۳ سال و
 گومز به شش سال). آنها پس از ۱۶ ماه، تحت فشار افکار
 عمومی، در ۶ ژوئن آزاد می شوند.

۲۸ ژوئن یک سال پس از قتل عام "اگواس بلانکاس" در
 "گررو"، در مراسم بزرگداشتی که در همان محل برگزار
 شد، پنج - شش نفر زن و مرد مسلح با چهره هائی
 پوشیده، با خواندن "قطعنامه اگواس بلانکاس"، برای
 اولین بار موجودیت "ارتش انقلابی خلق EPR"، را
 اعلام می کنند.

۲۷ جولای اولین "همایش بین قاره ای علیه نئولیبرالیسم و برای
 بشریت"، در چیپاز با حضور حدود چهارهزار نفر از ۴۳

کشور برگزار می شود. این همایش که در نوع خود بی نظیر بود، تا روز ۴ اوت به درازا کشید.

۴ سپتامبر

”کمیته مخفی انقلابی ایندیخناها – فرماندهی کل ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی“ (CCRI-CG بالاترین مرجع تصمیم گیری EZLN است)، اعلام کرد که مذاکرات سن آندرس را به دلیل خودداری دولت در به رسمیت بخشیدن به مصوبات آن، ترک خواهد کرد. دلیل دیگری که در این تصمیم نقش داشت، تعقیب و حملات نیروهای دولتی بر علیه ایندیخناهای چیاپاز بود.

دسامبر

در روزهای نخست ماه دسامبر، از طرف ”کمیسیون توافق و مسالمت“ (COCOPA- Comición de Concordia y Pacificación، متشکل است از نمایندگان مجلس از احزاب مختلف که از طرف دولت مأمور شده بود پیشنهادی برای قانون ایندیخناها مطرح کند) طرحی برای اصلاح قانون اساسی پیشنهاد می شود که از طرف دولت مرکزی مورد حمله قرار می گیرد. در برخی مصاحبه ها، بعدها، ”زدیو“، خواهان خارج شدن نمایندگان PRI از این کمیسیون شده آنها را دنباله روهای احزاب دیگر خواند.

۷ مارس ۱۹۹۷ تا روز نهم اولین همایش زنان در ”آگواس کالینتس لا رئالیداد“ حول تیترا ”رفتن به راهی – امیدی“، هزار زن در این گردهم آئی حضور داشتند و در پایان آن، بر علیه

محاصرهٔ ”لا رئالیداد“ توسط ارتش، دست به راهپیمائی زدند.

۶ جولای

برای اولین بار پس از هفتاد سال، کاندیدای PRI در انتخابات شهرداری شهر مکزیک، اکثریت آراء را بدست نمی آورد. شهردار جدید ”کائوته موک کاردناس“، از PRD است. (در دوران ریاست جمهوری پدر وی، ”لاسارو کاردناس“ نفت و معادن مکزیک ملی اعلام شدند. آگاهان دلیل موفقیت او را در انتخابات، در کنار عوامل دیگر، محبوبیت پدرش می دانند).

۲۵ جولای

تا سوم ماه اوت دومین ”همایش بین قاره ای علیه نئولیبرالیسم و برای بشریت“ در پنج شهر مختلف در اسپانیا برگزار می شود. در این همایش ۳۵۰۰ نفر از پنج قاره شرکت می کنند.

۷ سپتامبر

یکهزار و یکصد و یازده زاپاتیست، به نمایندگی از طرف ۱۱۱۱ آبادی زاپاتیست در جنگل لاکندونا جمع می شوند تا راهی شهر مکزیک شوند.

۱۲ سپتامبر

دهه‌هازار نفر از اهالی شهر مکزیک به پیشواز کاروان زاپاتیستها می روند. سازمان های توده ای و سندیکاهای کارگری مستقل میزبانان این نمایش قدرت اند. در میدان اصلی شهر مکزیک (زوکلو)، ”فرمانده رامونا“ پیام ارتش آزادیبخش را برای جمعیت می خواند. فردای آنروز، روزنامه های مکزیک در این که ”تا این زمان زکلو هرگز

چنین جمعیتی را به خود ندیده است“، متفق القول بودند.

۱۷-۱۲ سپتامبر پس از یک دوره مهیا سازی بیست ماهه، کنگره مؤسس ”جبهه زاپاتیستی آزادیبخش ملی“، با حضور ۱۰۴۸ زن، ۱۵۴۲ مرد و ۱۷۲ کودک و نظارت ناظران ملی و بین المللی و ۱۱۱۱ نفر زاپاتیست آغاز بکار کرد. EZLN با اعلام اینکه تنها بعنوان جریان برادر FZLN و به موازات آن به فعالیت خود ادامه خواهد داد، بر ادامه مبارزه مسلحانه بعنوان تنها شکل مبارزه خود تا حصول خواسته‌های مندرج در قرارداد صلح ”سن آندرس“ پای فشرده.

در این کنگره برنامه جبهه که از قبل بین شرکت کنندگان و مدعوین پخش شده بود، به بحث و تصمیم گیری گذاشته شد. مهمترین نکات این کنگره نوع شرکت و فعالیت حضار در بحثها (میتوان گفت که تقریباً تمام شرکت کنندگان بنوعی در بحث حضور مستقیم داشتند)، شرکت وسیع زنان در آن، و تصمیم گیری روی نکته پیشنهادی «همه چیز برای همه، برای ما هیچ چیز!» و بعبارت دیگر، بند: «جبهه برای گرفتن قدرت مبارزه نمیکند» بودند. همزمان با کنگره مؤسس FZLN، نمایندگان ”کنگره ملی ایندیخنا“، CNI نیز نشست سراسری خود را در شهر مکزیك برگزار می کند.

۲۲ دسامبر با هجوم شبه نظامیان به روستای ”آکته آل“، ۴۵ نفر از اهالی روستا قتل عام می شوند. دولت فردای آنروز اعلام

می کند که یک درگیری درون خانوادگی بوده و هیچ ربطی به مسائل سیاسی ندارد. در اعتراض به این قتل عام، آکسیون های گسترده ای در شهرهای مختلف مکزیک برگزار می شوند. در 'گوسینکو'، بر اثر تیراندازی پلیس به صفوف تظاهرکنندگان، یک زن جان باخته و کودک شیرخواره اش را که در آغوش داشت، زخمی.

۱۲ ژانویه ۱۹۹۸ در ۱۳۰ شهر ۲۷ کشور، اکسیون های بزرگ و کوچک بسیاری حول سه خواست: قطع جنگ خانمان برانداز، تنبیه مسئولین قتل عام "آکته آل" و اجرای قرارداد "سن آندرس"، برگزار شدند.

۴ آوریل در اعتراض به زیرپا گذاشتن قراردادهای "سن آندرس" و حمله نظامیان و شبه نظامیانی که از طرف دولت سازماندهی می شوند، EZLN از هر گونه مذاکره ای خود داری کرده و "سکوت" اختیار می کند.

۶ ژوئن به درخواست گروهی از چریک ها و با توافق اهالی، با شرکت دهقانانی از پانزده روستا، در مدرسه دهکده "آل چارکو" (اهالی این مناطق را ایندیخن های "میکستک" تشکیل می هند)، جلسه بحث و گفتگوئی بین پانزده چریک "پوشیده چهره" و روستائیان، در مورد اوضاع اقتصادی و اجتماعی دهقانان آغاز شد که تا ساعت ده شب به طول انجامید. چریک ها و دهقانان روستاهای

اطراف در همین مدرسه می خوابند (جمعاً ۷۵ نفر)، تا روز بعد گفتگوهایشان را ادامه دهند. حدود ساعت ۵ صبح، ۵۰۰ نفر از نیروهای ارتشی به این مدرسه حمله برده و یازده نفر را به قتل رسانده، عده را زخمی کرده و ۲۲ را دستگیر می کنند.

در آستانه برگزاری مسابقات بین المللی فوتبال، حدود سه هزار و پانصد سرباز با حمله به سه روستای ”سن خوان دلایبرتاد“، ”چه واخه وال“ و ”اونیون پروگرسو“، که همگی متعلق به مناطق خود مختار زاپاتیستی هستند، خانه ها را ویران کرده و دارو ندار روستائیان را با خود بردند. در این حمله که قتل ۱۰ تن از روستائیان و یک سرباز انجامید، نیروهای نظامی بخصوص مدارک شناسائی و تولد اهالی را با خود می بردند.

۱۰ ژوئن

در اولین اطلاعیه خود، ”ارتش انقلابی خلق- شورشگر“ مسئولیت همایش ”ال چارکو“ را پذیرفته، از این که رزمندگان شب را در روستا بسر بردند، از خود انتقاد می کند. ERPI (Ejército Revolucionario Popular- Insurgente) که جریانی است منشعب از EPR، به لحاظ سیاسی به EZLN بسیار نزدیک است.

۱۰ ژوئن

در پی شایعات بسیاری در مورد بیماری، مرگ و جلب فرمانده مارکوس، EZLN سکوت خود را با دو اطلاعیه

۱۵ جولای

طنز آمیز می‌شکند. اهمیت این اطلاعیه‌ها در پایان بخشیدن به شایعات و فضای سیاسی مکزیک، در شرکت گسترده توده‌ها در همایش نوامبر نمایان می‌شود.

۱۹ جولای در ”پنجمین بیانیه از جنگل لاکندونا“، EZLN برای اولین بار خواست خود را برای یک همه‌پرسی سراسری، در مورد قانونی برای حقوق و فرهنگ ایندیخناها، بدون تکیه به ارگان‌های دولتی، مطرح می‌کند.

۲۱-۲۲ نوامبر با شرکت بیش از سه هزار نفر ”همایش EZLN و جامعه مدنی“ در شهر ”سن کریستوبال دلاس کازاس“ شرکت کردند. در این همایش که نمایندگان سازمان‌های توده‌ای، سندیکاها، گروه‌ها و احزاب سیاسی شرکت داشتند، در پاسخ به پیشنهاد EZLN، تصمیم به برگزاری یک همه‌پرسی سراسری در مورد طرح ”قانون فرهنگ و حقوق ایندیخناها“ گرفته می‌شود. EZLN در یک اطلاعیه اعلام می‌کند که برای شرکت در همه‌پرسی مجموعاً پنج هزار نماینده، یعنی به هر بخش‌داری، دو نماینده، یک زن و یک مرد راهی خواهد کرد.

۲۱ مارس ۱۹۹۹ حدود سه میلیون نفر در همه‌پرسی EZLN در مورد ”قانون فرهنگ و حقوق ایندیخناها“ شرکت می‌کنند. تعداد شرکت‌کنندگان در این همه‌پرسی، سه برابر آخرین همه‌پرسی EZLN، در سال ۱۹۹۷ بود. در چیاپاز بیش

از ۵۰٪ افرادی که از حق رأی برخوردارند، در این همه
پرسی شرکت کردند.

۱۰ مه

دومین ”همایش EZLN و جامعه مدنی“ در
جنگل لاکندونا در مناطق خود مختار زاپاتیستی به
بررسی نتایج همه پرسی می پردازد. با شرکت در این
همایش، معاون فرمانده مارکوس پس از مدت ها بار
دیگر در ملاء عام ظاهر می شود. در همین نشست،
EZLN با اطلاعیه ای، خواست خود در مورد حضور
سیاسی و سعی در تأثیرگذاری در انتخابات سال ۲۰۰۰
را مطرح می کند.

منابع:

- اطلاعیه ها و مصوبات ارتش آزادیبخش ملی زاپاتیستی
- اطلاعیه ها و مصوبات جبهه آزادیبخش ملی زاپاتیستی
- روزنامه ”لا خورنادا“ چاپ مکزیک
- کتاب ”خشونت در گررو“ نوشته ”ماریبل گوتیرز“ (Violencia en Guerrero, Maribel Gutiérrez) ، مکزیک - هفتم ژوئن ۱۹۹۷ ، ISBN 968-6719-17-2 ،
- کتاب ”Geschichten vom Alten Antonio“ نوشته معاون فرمانده مارکوس، انتشارات Libertäre Assoziatio، آلمان ۱۹۹۷ ، ISBN 3-922611-62-1

فهرست اسامی

Absalón Castellanos	آبسالون کاسته یانوس
Agustin V. Casasola	آگوستین و. کاساسولا
Altamirano	آلتامیران
Alfredo	آلفردو
Amado Avendaño	آمادو آواندانیو
Ana María	آنا ماریا
Antonio	آنتونیو
Anenecuilco	آنه نه کوئیلکو
Ayala	آیالا
Eduardo Rincón Robledo	ادواردو رینکون روبله دو
Ernesto Zedillo	ارنستو زدیو
Acteal	اکته آل
Aguas Blancas	آگواس بلنکاس
Aguascalientes	آگواس کالینتس
El Charco	ال چارکو
Emiliano Zapata	امیلیانو زاپاتا
Ocote	اوکوته
Ocosingo	اوکوسینگو
Unión Progreso	اونیون پروگرسو
Hidalgo	ایدالگو

Ik'al	ایک آل
Indígena	ایندیخنا
Indio	ایندیو
Bejuco	بگونیا
Pancho Villa (Francisco)	پانچو ویلا (فرانسیسکو ویلا)
Pípila	پیپیللا
Tepescuintle	تپسکوئینتله
Tijuana	تیخوانا
Chevajaval	چه واخه وال
Chiapas	چیاپاز
Chinameca	چینامکا
Javier Elorriega Bardequé	خاویر الوریگا بردک
José	خوزه
Juanita	خوانیتا
Ramona	رامونا
Rolando	رولاندو
Zarigüeya	زاریگوئه یا
Zócalo	زوکلو

Sebastián Entzin Gómez	سباستیان انتزین گومز
Samuel Ruiz	ساموئل روئیز
San Andrés	سن آندرس
San Juan de la Libertad	سن خوان دِ لا لیبرتاد
San Cristóbal de las Casas	سن کریستوبال دِ لاس کازاس
San Quintin	سن کین تین
Carlos Salinas de Gortari	کارلوس سالیناس دِ گورتاری
Camacho Solís	کاماچو سولیس
Cauthémoc Cárdenas	کائوته موک کاردناس
Querétaro	کرتارو
Galeana	گاله آنا
Guerrero	گررو
Guadalupe Tepeyac	گوادالوپه ته په یاک
La Realida	لارئالیداد
Lazaro Cárdenas	لاسارو کاردناس
Las Margaritas	لاس مارگاریتاس
La Candoná	لاکندونا
Luis Donaldo Colosio	لوئیز دونالدو کلوسیو
Marcos (Sub comandante)	مارکوس (معاون فرمانده)
Marquesote	مارکه سوته
Mario	ماریو

Morelos	مورلوس
Monte Líbano	مونته لیبانو
Mixtec	میکستک
Mina	مینا
Watapil	واتاپیل
Votán	وتان
Hernán Cortés	هرنان کورتز
Huapac	هواپک

از آنجا که «حکایت‌ها» در واقع اجزائی از اطلاعاتی‌های سیاسی «ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی» را تشکیل می‌دهند، برخی از این منابع را ضمیمه کرده ایم تا برای خواننده علاقمند، یافتن منابع جهت مقایسه با زبان عمومی آن اطلاعاتی‌ها آسانتر گردد.

مترجم

تاریخ	موضوع	صفحه	حکایت
۲۸ مه ۹۴	نامه به مطبوعات	۳	II
اوت ۹۴	اطلاعیه پس از انتخابات	۱۱	IV
سپتامبر ۹۴	از مکزیک: راه طولانی از درد به امید	۱۵	V
اکتبر ۹۴	مقاله مارکوس جهت بحث در جلسه «میثاق دمکراتیک ملی»	۲۳	VI
۲۷ اکتبر ۹۴	نامه به مطبوعات	۲۶	VII
۲ نوامبر ۹۴	نامه به مطبوعات	۳۱	VIII
۱۳ دسامبر ۹۴	نامه سرگشاده مارکوس	۳۶	IX
	بعدالتحریر در مورد استراتژی و تاکتیک	۵۰	XII
۲۹ مه ۹۴	در اتمام همه پرسى EZLN		
	سخنرانی مارکوس در جلسه عمومی	۶۱	XIV
۷ ژانویه ۹۴	اتحادیه ملی ایندیخنا		
	بعدالتحریر، پیام خداحافظی EZLN در	۶۷	XV
۷ آوریل ۹۴	نشست آمادگی همایش بین قاره ای آمریکا		
۲۰ ژوئن ۹۴	پیام به جلسه گفتگو در مورد رفرم دولت	۷۵	XVIII
	سخنرانی پایانی جلسه گفتگو در مورد	۸۱	XIX
۷ جولای ۹۴	رفرم دولت		
۱۷ جولای ۹۴	مقاله مارکوس در روزنامه «لا خورنادا»	۹۱	XXII
۲۰ ژانویه ۹۴	خطاب به «جامعه مدنی ملی و بین المللی»	۹۳	XXIII